

№ 22/1961.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 22/1961 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget vördsamast framhålla följande:

Kravet på användning av lastbilar med större axeltryck och större totalvikt har föranlett ändring av rikets motorfordonsförordning, och då lagstiftningen i landskapet sökt hålla jämna steg med utvecklingen i riket, har landskapsstyrelsen ansett nödvändigt att framlägga detta lagförslag, synnerligast som enahanda krav gjort sig gällande också här. Utskottet omfattar initiativet såsom sådant.

Vid den sakliga behandlingen har utskottet hört trafikinspektören Rainer Mattsson såsom sakkunnig och lagberedningssekreteraren Sundman och får efter ingående prövning av de till ändring föreslagna stadgandena framställa följande anmärkningar:

§ 36 mom. 9.

Ordet "landsorten" är icke korrekt, enär därmed i allmänhet avses varje ort utanför huvudstaden. Det bör utbytas mot ordet "landsbygden", vilket utskottet med så mycket större skäl kan rekommendera, sedan lagberedningssekreteraren Sundman upplyst, att ordet i sitt förekommande sammanhang avser vägar under landskapsstyrelsens förvaltning, d.v.s. landsvägar och bygdevägar.

Undantagsstadgandet i momentets slut ifråga om i utlandet registrerad, härstädes tillfälligt använd bil avser endast huvudväg. Rikets förordning nämner även stamväg. Till antalet äro huvudvägarna för närvarande endast tre, nämligen I Mariehamn-Eckerö, II Mariehamn-Bomarsund och III Mariehamn-Svinö i Lumparland. Stadgandet synes därför kunna utvidgas att omfatta även andra vägar, som lämpligen kunna befaras med fordon av den bredd, varom nu är ifråga, varför utskottet kompletterat stadgandet, på sätt texten utvisar.

§ 38 mom. 2. Tredje meningen har fått en avfattning, enligt uppgift oavsiktlig, som avviker från rikets motsvarande nya bestämmelse. I sin nuvarande formulering innebär stadgandet, att den fastställda totalvikten får överskridas med 10 procent, även om övervikten konstaterats före avresan, medan det i rikets förordning är fråga om övervikt, som ej kunnat konstateras före avresan, men som senare, då vägning kunnat verkställas, blir fastslagen. Utskottet har infört rikets

-2-

motsvarande stadgande, varför detta föreslås likalydande med stadgandet i den nu gällande landskapslagen, dock att förhöjningen till 20 procents övervikt vid tillfrusen mark utelämnas. I övrigt beror uteslutningen av den sista meningen i nu gällande landskapslag därpå, att vägingenjören, sedan lagen tillåtit användningen av fordon med större totalvikt, icke på grund av det allmänna undantagsstadgandet i § 36 mom. 9 bör få medgiva undantag ifråga om bilens bärförmåga.

Då Finland anslutit sig till den internationella vägtrafikkonventionen, har utskottet icke kunnat överväga införandet av körtillstånd eller kompetensprov för framförande av moped, då sådant icke erfordras i den internationella trafiken.

Framhållande till sist, att trafikinspektören och lagberedningssekreteraren icke haft några anmärkningar att framställa mot dessa ändringsförslag, föreslår utskottet vördsammast,

att landstinget ville godkänna lagförslaget,
dock sålunda att nedannämnda lagrum antagas i följande lydelse:

36 §.

9. Landskapsstyrelsen må medgiva undantag från stadgandena i denna paragraf. Likaså är i Mariehamn magistraten, efter att hava hört stadsstyrelsen och polisinrättningen, berättigad att bevilja undantag från dessa stadganden inom stadens område. Vägingenjören må likaså för viss tid för utförande av vissa transporter på landsbygden och polismyndighet efter vederbörande vägmyndighets hörande för tillfällig färd inom sitt distrikt tillåta begagnandet av bil eller transporterande av lass, som icke motsvarar sagda stadganden, förutsatt att annat hinder icke föreligger, dock så att tillstånds-havaren, om vägen eller bron därvid tager skada, skall ersätta den skadan. Utan hinder av stadgandet i 1 mom. må även i utlandet registrerad, härstädes tillfälligt använd bil, vars största bredd är högst 2,50 meter, framföras på huvudväg samt med vägingenjörens medgivande även på annan väg. Jämväl skola viktbegränsningarna i 1 och 2 mom. gälla de faktiska vikterna av i landet tillfälligt använt fordon.

38 §.

2. Med avvikelse från stadgandet i 1 mom. må i buss på ordinarie tur det fastställda passagerarantalet tillfälligt överskridas med högst 30 procent. Extra passagerare må likväl icke placeras i bussförarens utrymme. Kan lasset storlek icke på förhand med nödig noggrannhet

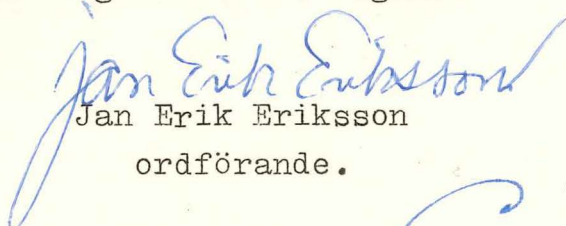
-3-

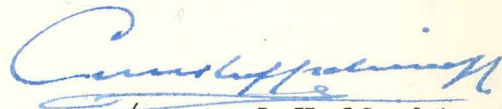
fastställas, beaktas icke heller övervikt på last- eller paketbil, som konstaterats genom vägning, då dess axeltryck och totalvikt med högst 10 procent överstiga motsvarande, i registret antecknade vikt. Landskapsstyrelsen må förordna, enligt vilka grunder storleken av tillåten last skall beräknas beroende på det befordrade godsets beskaffenhet och bilens bärförmåga.

- - - - -

Mariehamn den 29 november 1961.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson
ordförande.

./.. Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Eliel Persson, Gustaf Jansson, Bertel Boman och Annemi Dahlblom.